

Intet Endringsforslag var stillet; Lovudkastet i dets Heelhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastet og tillige dets Overgang til tredie Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 60 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens tredie Behandling indkaldtes til førstkommande Søndag Middag Kl. 12.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af Udcast til Lov om Pension for Forstanderen for Opdragelsesanstalten paa Flakkebjerg: Christen Christensen Møller, Dannebrogsmand og Ridder af Dannebroge, og hans eventuelle Enke.

(Lovudkastet findes i Anhang A. Sp. 559 ff: og 1ste Behandling i Tidenden Sp. 162 ff.)

Hertil var stillet følgende Endringsforslag:

Af Winther:

- 1) Mellem Ordene: „Dannebroge“ og „afflediges“ indsklydes: „med Justitsministeriets Samtykke“.
- 2) Istedetfor Ordene: „saavel som . . . Negler“ sættes: „600 Rd. aarlig som livsvarig Understøttelse af Justitsministeriets Understøttelsesklasse. Af samme Klasse erholder hans eventuelle Enke en livsvarig aarlig Understøttelse af 100 Rd.“

Lovudkastet i dets Heelhed tilligemed begge de stillede Endringsforslag fattes under Et under Forhandling.

Winther: Jeg har allerede ved denne Sags 1ste Behandling antydet de Endringer i Loven, som jeg troede vare nødvendige, for at jeg kunde give den min Stemme. Jeg er gaaet ud fra den Sætning, som vistnok Enhver vil anerkjende for at være rigtig, at Staten bør være fuldkommen Herre over de Udgifter, den paatager sig; men dette Lovudkast, saaledes som det foreligger fra Ministeriet, overlader til Private baade at bestemme, naar Udgiften skal kunne indtræde, og tillige hvor stor den skal

blive. Det første Endringsforslag gaaer blot ud paa at bevare Statens Indskydelse med Hensyn til, naar Affledigelsen kan finde Sted, og der er derfor tilføjet, at det skal see med Justitsministeriets Samtykke. Det andet Endringsforslag gaaer ud paa at sætte en fast Sum, og dernæst at give den i Form af Understøttelse og ikke af Pension. Hvad Summens Størrelse angaaer, saa er den jo sat efter et Skøn; det forekommer mig, at 600 Rd. er for en Mand i den Stilling en meget bethdelig Understøttelse, naar han aldeles ikke har havt Krav paa Noget fra Statskassens Side. Efter de ikke meget detaillerede Opgivelser, der findes i Lovudkastet, antager jeg, at Pensionen mulig vilde blive noget større; men naar man seer hen til andre Understøttelser, der ere givne af Statskassen til fortjente Mænd, saa synes det mig, at denne Sum maa være passende. At jeg har foreslaaet, at det skulde være en Understøttelse, er fordi det forekommer mig, at naar man giver Pensionsberettigelse til en saadan Mand, saa kommer man paa en Maade til at give den mere til Stillingen end til Manden, og det vil altsaa have tilfølgelse, at Mænd, der senere komme i en saadan Stilling, troe at kunne paaberaabe sig et Præcedens; naar det derimod gives som en Understøttelse, saa vil det ganske anderledes blive overveiet, om Personen har noget særligt Krav, der vil være større Anledning til at gaae ind paa en Underfølgelse deraf, og da vil man ikke saa let udsætte sig for at faae mange af den Slags Udgifter, thi det er ikke saa mange Mænd, der kunne godtgjøre at have været i saa høi Grad fortjente af det Offentlige, som jeg gjerne indrømmer denne Mand har været. Den Understøttelse, der er foreslaaet for Enken, er noget rigeligere i Forhold til den Understøttelse, der er opstillet for Manden, end den vilde være, hvis det anførte Beløb havde været Pension; men deri mener jeg ogsaa ligger en Begunstigelse, som kan komme den afgangene Værer tilgode, idet han da saa meget mindre behøver at være betænkt paa at oplægge Noget for sin eventuelle Enke. Jeg har sagt, at de Private kunde komme til at faae Indskydelse paa, hvor stor Udgiften bliver; det følger jo deraf, at naar den skal ansættes efter Pensionslovens Regler,